

„See on jo foguni hul,” hüüdis Glapio, „ei ütseti nõu ei ole meile katsumata jäätud teda siit linnast eemal hoida, ja ta tuleb ommeti! Esite lootsime, et katsumine riigipäwa ette teda pidi arabs tegema, kest kuida niisugune liht munik julgeb feisri ja würstide ette astuda! aga ennäe, mees lubas tulla! Siis saatsime, kui ta jo teel oli, kirjad tema fätte ja püüdsime hirmutades teda tulenisse nõuust ärapöörata, aga mis ta häbemata inimene ülles: „Ma tulesin Wormsi linna, kui seal ka nii palju kuratid mind oleks ootanud, kui latuskiwid katuste peal on, ja kui ta Wittenbergi ja Wormsi linna vahel nii suur tuli oleks üles- tehtud, mis taewast saadis ulataks.” Ega temasugune arabs ei lähe feisri ja würstide ees! Ma tahetseen väga, et teda seia on tutsutud, see läbi saab tema ususegadus aga kuulsamaks ja tema maleöpetus laub aga laiemale. Peaks ommeti keegi nõuu leidma teda veelata seia tulenast. Reisrist polle lootagi, et ta oma töötuse maleks teeb, ma olen temale füll õelnud, et pole tarvis usuvaen-lasele sõna pidada, aga tema ei wöta mo nõuu luulda, pange tähele, ta annab Luterusele ka luba ilma veelamata jälle koju minna.”

„Ma loodan illa,” ütles rüütitel won Kramm, „et meie temast lahti saame. Mitu rüütlit Oden-

walbi maakonnas, kust ta peab läbi minema, hoiavad veel kindlaste paavsti poole, ja on ütsteisega see peale fät löönud, et nemad Luterust tahavad tee peal varitseda, finniwõtta ja siis mõne lossi feldriisje panna, kus ta enam pääwa walget ei pea näha saama ja kus temal aega on oma häbemata tööd järelle arvata. Minu sugulane krahw Erbah, üts neist rüütlitest, on millele ise seda nõuu teada annud.”

„Di, oi,” ütles üks teine, „kas rüütlid feisri kõrjut ja töötujest nii vähe hoolivad. Küll feiser tasub nende fätte, kui seda julgewad teha.”

„Ega need mehed feisri järelle ei läsi,” ütles üks teine, „tema pärast nemad ei seisaks omaast nõuust. Ennemine fardassid nemad Sittingeni, kes Luteruse sõber on ja ei salliks, et temale liiga tehasse. Pealegi on Odenwaldi maakonna rüütlid peaoegu ainjad, kes veel paavsti poolt on, kõik muud hoiavad enamiste Luteruse poole, ja tema sõbru peab siin Wormsi linnas arvata 400 kous olema.”

„Ei,” ütles Glapio, „need rüütlid ei saa teda viist keelata, olgu krahw Erbah tül üks waper inees ja ustaw paavsti sõber, olgu temal tül kindel nõu Luterust finniwõtta, kes teab ka, kas see temale korda läheb. Meie oleme Maintsi